

bleve fremhævede af den ærede sidste Taler, og især de rent økonomiske Hensyn, som jo er de, man helst ser paa, baade med Hensyn til det, der vil komme ind ved Salget af den gamle botaniske Have, og de Udgifter, der ville opstaa ved Forhalingen af den nye botaniske Haves Gjennemførelse, maa tale for at give et saa stort Beløb, som Udvalget har ment, at der er Brug for næste Aar. Naar man derimod vil tilføie — hvad enten det nu sker i den ene eller i den anden Brøk, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ — at der ikke maa anvendes Mere end 300,000 Rbd., uagtet Alt, hvad der foreligger, viser, at man ikke kan gennemføre Planen derfor — man kan naturligvis derved gjøre Forbehold, lade Noget staa aabent for de følgende Aar, man kan, om man vil, naar det Hele foreligger, sige: Her er Noget, der kan spares, dette ville vi have indskrænket, men det kan dog blive særbdigt — naar man som sagt allerede nu, da man først skal tage fat, vil have et Botum, der siger: Man maa ikke gaa ud over den Sum, for hvilken det Hele ikke kan gjøres, saa vil det være en uholdbar Stilling for Ministeren, og han kan ikke modtage den. — Jeg skal dernæst gaa over til de Vædringsforslag, der endnu ere tilbage. Det første af dem er Forslaget under Nr. 32, som gaar ud paa at overføre den hele Underbalance fra Kommunitetet til Universitetet. Smød dette udtalte den ærede sidste Taler sig ligeledes saa bestemt, at jeg der væsentlig kan slutte mig til ham, men jeg maa dog udtale, at den Motivering, som den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgfreds gav af dette Forslag, forekom mig høist besynderlig. Den ærede Rigsdagsmand fremtraadte her med en saadan Umhed over en Fundats, at jeg virkelig maa sige, det var høist besynderligt. Det ærede Medlem talte om, at der skulde ligge Noget i Betænkningen, som han ikke vilde komme med, og som man vilde kunne finde latterligt, naar man havde tilstrækkelig kommiss Sands. Jeg tilstaar, at jeg, uden at behøve nogen stor Grad af denne Sands, tror at finde det yderst latterligt, at det ærede Medlem mener, at dette skulde være at værne om Kommunitetets fundatsmæssige Ret, eller at han efter hele den Maade, hvorpaa han har stillet sig, vil

tro, at det kunde være en Grund for ham til at støtte og værne om Kommunitetets fundatsmæssige Ret. Ja, det er ganske vist, at hvis man endnu absolut vil holde sig til, hvad der var det Oprindelige, nemlig at bespise fattige Studenter, vil Sagen stille sig saaledes; men Forholdet er det, at Mange have taget det paa deres Samvittighed at gjøre dette Brud paa Fundatsen, som den ærede Rigsdagsmand nu vil tynges af. Det er et Brud, der er gjort længe før vor Tid; derved kunne vi godt finde os beroligede; det ligger længe før den konstitutionelle Tid, og under denne ere vi blevne i den Grad vant dertil, og det er i og for sig ogsaa det Naturlige, at naar der til Universitetsformaal trænges til ekstraordinære Midler, bliver det taget af Kommunitetets Overskud, men ikke af Universitetets Kapital. Det er virkelig en Tilstand, hvormed vi ere blevne opødsede i vort konstitutionelle Liv, og som det altsaa forekommer mig, at der umuligt kan foreligge nogen Grund til nu at forandre. Jeg kan ikke tro, at det virkelig, efter at man, som sagt, i den hele Tid og netop med Hensyn til botanisk Have er gaaet ud fra, at det var saa givet som Noget paa Jorden, at det tilhørte Kommunitetet at afholde saadanne Udgifter, skulde være rigtigt nu pludselig at føre dem over paa Universitetet. Det vilde dog være en høist mærkelig Månvore, og Umhed for Fundatsen kan, som sagt, paa ingen Maade lede dertil, skjøndt jeg forøvrigt naturligvis mener, at det kan være godt at have en saadan Umhed. — Med Hensyn til den polytekniske Væreanstalt, hvis Underskud dækkes af Kommunitetet, hvad der har været Tilfældet, saalænge den polytekniske Væreanstalt har bestaaet, er man nu efter den nyere Opfattelse kommen til, at Underskudet bør dækkes af Kapitalen. Jeg tror, at man ligesaa lidt vil kunne finde nogen tilstrækkelig Grund dertil som til det Andet, jeg nylig omtalte. Saaledes som Forholdet er, har det været ligesaa den polytekniske Væreanstalts Stiftelse, og man har aldrig fundet nogen Betænkelse derved. — Der er endnu et Punkt, som jeg ikke ganske kan lade gaa hen, skjøndt det ikke er optaget i noget Vædringsforslag; men det er berørt i Betænkningen. Det er det, hvorvidt der af